

δαχτυλίδωμα τό, Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) —Λεξ. Δημητρ. (εις λ. δακτυλίδωμα) *δαχτυλίδωμα* Λυκ. (Λιβύσσ.) κ.ά. *δαχτ'λίδωμα* Μακεδ. ("Όλυμπ.) κ.ά.
Έκ τοῦ ρ. δ α χ τ υ λ ι δ ὶ ω μ α.

1) Ἡ τελετή τοῦ ἀρραβῶνος, ἡ μνηστεία Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. ("Όλυμπ.): 'Σ τὸ δαχτυλίδωμά τζη θὰ ν' ἔρθη καὶ ἡ θεά τση ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ Κίσι. Συνών. βλ. εἰς λ. ἀ ρ ρ α β ὠ ν ἄ δ ι α καὶ δ α χ τ υ λ ι δ ι σ μ α. 2) Ἡ προσαρμογὴ μικρᾶς μεταλλίνης στεφάνης, οἶονεὶ δακτυλίου, εἰς κυλινδρικὸν ἐπίμηκες ἀντικείμενον ἢ ἐργαλεῖον, οἶον ἄξονα μηχανῆς, βακτηρίαν κ.τ.τ., πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀντοχῆς ἢ πρὸς συγκάλυψιν φθορᾶς ἢ καὶ πρὸς διακόσμησιν *Λεξ. Δημητρ.*: 'Ἡ λαβὴ τῆς ὀμπρέλας κουνιέται καὶ θέλει δαχτυλίδωμα. Χωρὶς δαχτυλίδωμα θὰ φαρωθῆ ἢ μύτη τοῦ μπαστουγιῶ. 3) Ἡ ὑπὸ χρυσοουργοῦ τοποθέτησις καὶ ἐφαρμογὴ δακτυλιολίθου ἐπὶ δακτυλίου *Λεξ. Δημητρ.*: Νὰ μοῦ κἀνης δαχτυλίδωμα τοῦ ρουμπινιοῦ νυχᾶτο.

δαχτυλιδώνω Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Νάξ. ('Απόρανοθ. Δανακ.) *δαχτυλιδώνω* Κύπρ. *δαχτυλιώνω* Κάρπ. 'αχτυλιδώνω Κάρπ. 'αχτυλιώνω Κάρπ. Μετοχ. *δαχτυλιωμένη* Κάρπ.

Έκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ι δ ὶ ω. 1) Θέτω δακτύλιον περὶ τὸν δάκτυλον Κύπρ. Ἡ μετοχ. *δαχτυλιωμένης*, ἐπὶ δακτύλου, ὁ φέρων δακτύλιον Κύπρ. — Χ. Παλαίσι., 'Ελληνοβουλγ. πόλεμ., 8 : Ποίημ.

*Ἡῦρασι*ν 'φκιά τῶν γυναικῶν καὶ σχολαζικωμένα, *δαχτύλια* ὀλοαίματα καὶ *δαχτυλιωμένα* ('φκιά = ὄτα) Χ. Παλαίσι., ἐνθ' ἄν. 2) Μνηστεύω, θέτω τὸν δακτύλιον ἀρραβῶνα Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Νάξ. ('Απόρανοθ.): 'Εδαχτυλιδώσεγε τὸ νιὸ δου με τὴν 'Ελένη Κρήτ. *Τὴν ἔδαχτυλιδώθηκε* (ἐμνηστεύθη μετ' αὐτῆς) αὐτόθ. || 'Ἄσμ.

Κρουφὰ περιριζοῦσι, *κρουφὰ* συναπατεῖωτ-ται, *κρουφὰ* 'αχτυλιώνουτ-ται, *κρουφὰ* γλυκοφιλεῖωτ-ται Κάρπ. Ἡ μετοχ. *δαχτυλιωμένη* = ἡ μεμνηστευμένη ἐνθ' ἄν. 3) Λαμβάνω τὸ σχῆμα δακτυλίου, ἐπὶ τριχῶν κόμης καὶ μύστακος Νάξ. (Δανακ.): 'Ἄσμ.

Δὲ 'ρέγομ' ἀποπάνω σου ὡσάν τὰ κατσαρά σου, ἀπὸ δαχτυλιδώνουνε 'ς τὰ καμαρόφρουδά σου.

δαχτυλίδωση ἡ, Κρήτ. (Κίσ. Σέλιν. κ.ά.)
Έκ τοῦ ρ. δ α χ τ υ λ ι δ ὶ ω μ α.

Δ α χ τ υ λ ι δ ὶ ω μ α 1, τὸ ὄπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: 'Σ τὴ δαχτυλίδωση δὲ θὰ κάμουνε γλέδι, παρὰ 'ς τὴ στεφανώση, ἀπὸ θάν' εἶναι περασμένα τὰ χρόνια τ' ἀφέδη τση (τὰ χρόνια = τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον, τ' ἀφέδη τση = τοῦ πατέρα τῆς) Κίσι.

δαχτυλιδωτικός ἐπίθ. Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Θηλ. *δαχτυλιδωτικιά* Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.)

Έκ τοῦ ἐπίθ. δ α χ τ υ λ ι δ ὶ ω τ ὶ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι κ ο ς.
'Ο μνηστήρ: 'Ἄσμ.
'Ομορφο τότε θέλω 'γὼ τὸ δαχτυλιδωτικό μου Σέλιν.

δαχτυλιδωτός ἐπίθ. Κρήτ. Νάξ. ('Απόρανοθ.) —Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ., 411 Δημητρ. *βαχτυλιωτός* Κάρπ. Κάσ.

Έκ τοῦ ρ. δ α χ τ υ λ ι δ ὶ ω μ α.
1) 'Ο ἔχων σχῆμα δακτυλιδίου, ὁ δακτυλιοειδῆς Κάρπ.

Κάσ. Κρήτ. Νάξ. ('Απόρανοθ.) —Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ.: 'Ἄσμ.
'Ανάθεμα μ', ἂν εἶδα 'γὼ κορμί σάν τὸ κορμί σου καὶ μέση δαχτυλιδωτὴ ὡσάν τὴν ἐδική σου Κρήτ.

Μάθια καὶ *φρούδια* τορνευτὰ καὶ *μύτη* κοδυλένια, *στόμα* μου δαχτυλιδωτὸ καὶ *γλῶσσα* ζαχαρένια 'Απόρανοθ.

'Ομορφοκαωμένο μου, βεργὶ μελιτωμένο τσαὶ μέση βαχτυλιωτὴ, τὸν νοῦμ' μοῦ 'χεις παρμένο Κάρπ. 2) 'Ὡς οὐσ., ὁ μνηστήρ καὶ θηλ., ἡ μνηστὴ Κρήτ. —Λεξ. Βλαστ., 141.

δαχτυλίζω Κάσ. Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) *δαχτ'λίζω* Θράκ. (Αἶν.) Μακεδ.

Έκ τοῦ 'Ελληνιστ. δ α κ τ υ λ ι ζ ὶ ω.
1) Δεικνύω διὰ τοῦ δακτύλου Κάσ.: 'Ἄσμ.
Πὰς κ' ἔχω μάδια γιὰ νὰ 'ῶ, *χειλή* γιὰ νὰ μιλήσω, *πὰς κ' ἔχω χεροάχτυλα*, νὰ σοῦ τὸδ-δαχτυλίσω; (πὰς = μήπως). 2) 'Απτομαι ἀσελγῶς διὰ τοῦ δακτύλου τῆς ἔδρας τινός, καταδακτυλίζω Θράκ. (Αἶν.) Συνών. *ἀ γ γ ἱ ζ ὶ ω Α 4β*, *κ ω λ ο δ α χ τ υ λ ι ζ ὶ ω*, *β ἄ ν ω κ ω λ ο δ ἄ χ τ υ λ ο β* 'Υψῶ τὸν μέσον δάκτυλον πρὸς ὕβριν Μακεδ. 3) 'Αναδεύω τι διὰ τοῦ δακτύλου, συνήθως ἔδεσμα, διὰ νὰ τὸ γευθῶ Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.): *Δαχτυλίξ' τὸ φαγεῖν β* Καθαρίζω τι, συνήθως τὴν ρῖνα διὰ τοῦ δακτύλου Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.): *Δαχτυλίξ' τὸ μυτίν ἄτ*. 4) 'Αμέλγω διὰ τῶν δακτύλων πρόβατον ἢ αἶγα Πελοπν. (Λεῦκτρ.): 'Ὀλες οἱ προβάτες δαχτυλίζομαι.

δαχτυλίνα ἡ, ἀμαρτ. *δαχτ'λίνα* Στερελλ. ('Αράχ. Δεσφίν.)

Έκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ν α.
Δάκτυλος μεγαλύτερος τοῦ συνήθους ἐνθ' ἄν.: 'Εξ' κᾶτι *δαχτ'λίνας* σάν *Παντοκράτουρας* Στερελλ. ('Αράχ.) Συνών. *δ α χ τ υ λ ἄ ρ α*.

δαχτυλιστὰ ἐπίρρ. (Πελοπν. Λεῦκτρ.)
Έκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. δ α χ τ υ λ ι σ τ ὶ ο ς.

'Ο τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου ἀμέλγονται διὰ τῶν δακτύλων τὰ αἰγοπρόβατα: *Αὐτὴ ἡ γίδα*, ἡ *τσιδουροβύζα*, ἀρμέγεται δαχτυλιστὰ.

δαχτυλίτσα ἡ, Πόντ. (Οἶν.) *δαχτυλίτσα* Πόντ. *δαχτ'λίτσα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *δαχ'λίτσα* Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Αρτοτ.)

Έκ τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ο καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ί τ σ α.
'Ο μικρὸς δάκτυλος ἐνθ' ἄν.: 'Ἦταν *κουμμέν'* ἡ *δαχ'λίτσα* τ' Στερελλ. ('Αρτοτ.) *Θὰ κόψου τ' δαχτ'λίτσα σ' νὰ στάξ' λίγου αἶμα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'Ας σοῦ *μωρίου* σου τὴ δαχτυλίτσα νὰ κόψης 'λίτθικο καὶ νὰ στάξῃς ἕναν *τρίχα* γαῖμαν ἀπάνου 'ς σὴ *γλῶσσα* μου νὰ γίνωμαι *καλὰ* (μωρίον = μωρόν, βρέφος, 'λίτθικος = ὀλιγίτθικος, ὀλιγοστός. Έκ παροιμιομ.) Πόντ. (Οἶν.)

δαχτυλίτσι τό, Καππ. (Τελμ.)
'Υποκορ. τοῦ οὐσ. δ α χ τ υ λ ο διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί τ σ ι.

Δ α χ τ υ λ ἄ κ ι 1, τὸ ὄπ. βλ.: 'Ἄσμ.
'Ελειψε τοῦ μικροῦ τοῦ *Κωνσταντίνου* τὸ μικρὸ τὸ δαχτυλίτσι.

